

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

**Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom
od 18 do 19 sati**

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 20 (663), 14. travnja 2024.

KRALJICA

III. vazmena nedjelja

***Kliči Bogu
sva zemljo,
opjevaj slavu
imena njegova,
podaj mu
hvalu dostojnu,
aleluja.***

Ps 66,1-2

*I. čitanje (Dj 3, 13-15.17-19), II. čitanje (1Iv 2, 1-5a)
Evangelje po Luki (Lk 24,35-48)*

Povratnici iz "Emausa"

Kako se ljudi sa sela snalaze sa svojom vjerom kada dođu u grad? Nema dvojbe da je doživljaj vjere na selu drukčiji nego li u gradu. Drukčije se doživljava Isusa na selu, a drukčije u gradu. Na selu je Isus živ: od njega i za njega se živi, a u gradu izgleda kao da je mrtav, kao da ga nema. Živi se "kao da Boga nema". U gradu Boga "pokapaju" razne ideologije, škole, način neprirodnog življenja. I sami se vjernici u gradu pitaju što se događa s njihovom vjerom? Što se događa s njihovim životom i vrednotama. Kao da se sve drukčije vrednuje. Gdje je Isus? Je li on još živ? Da li je uskrsnuo?

Prema ponašanju ljudi izgleda kao da nije uskrsnuo, kao da ne živi sa svim ljudima. Isus i Isusova istina kao da koji put odlazi sa sela u grad, a koji put iz grada u selo. Vjera se od jednih prelijeva u druge, vjera jednih pročišćava vjeru drugih. Koje je mjesto (grad ili selo) povoljnije i prirodnije za vjerovanje? Po nekima je to grad, po drugima selo. Potrebno je prepoznati uskrslog Isusa i na selu i u gradu. On se utjelovio u čovjeka, a ne u prirodu. Zato ga treba prepoznavati prvenstveno u ljudima, a njih ima u gradu i u selu. Kako se uskrsli Isus objavljuje i kako se prepoznaje danas? Ili bi se moglo reći: što je kršćanstvo danas?

Uskrsnuće i kršćanstvo nisu ideologija niti neki neizdiferencirani ideal. Uskrsli Isus je stvarniji, opipljiviji. Isusova uskrsla prisutnost je opipljiva: ima meso i kosti, jede i pije, u ljudskom je obliku i liku. On živi tamo gdje žive ljudi. I to je stvarnost kršćanskog vjerovanja. To je svakodnevni život međusobnog priznavanja i uvažavanja. Kad god s drugim čovjekom dijelimo život i kruh možemo prepoznati uskrslog Isusa. To nije ideologija niti gola ideja. To je život. Uskrsli Isus ne izgleda kao "duh". Mnogi ga baš tako predstavljaju i zamišljaju. On je tijelo. On se utjelovljuje i poslije uskrsnuća, ali sada u svakom čovjeku i u svim vremenima.

Isus je opipljiva realnost i kao takav daje smisao ovoj našoj ljudskoj realnosti i povijesti. Njegova božanska postojanost spoznaje se srcem i svakodnevnicom, ne nebuloznom vizijom. Isusova se ukazanja poslije uskrsnuća događaju tamo gdje se zajednički lomi kruh, gdje se zajednički bori za život i usrećenje ljudi. On je tamo gdje je čovjek: grešnik - da ga uzdigne, sretnik - da ga podrži... Takvog Isusa - Isusa bratstva i prijateljstva - spoznali su u "Emausu", takvog sada navještaju u "Jeruzalemu". Ne neku ideologiju, nego stvarnost.

Isusova duhovna prisutnost realnija je od opipljive stvarnosti. Pa kao što je čovjeku potrebno smirenje opipa tako mu je potrebno i smirenje njegove duše. Isusova realnost je nadrealnost koja prožima materijalnu stvarnost. A osobna materijalnost izraz je duha i duševnosti, i kao takvu ju treba vrednovati i doživljavati. Koliki je i kakav odnos duha i tijela ideologijski nam je još nepoznato, ali nam je doživljajno poznato. Jedno i drugo je naše i prožima nas.

Sve nam ovo možda izgleda nevjerojatno. Skoro nam je jednostavnije i lakše vjerovati u Isusa duha nego li u Isusa čovjeka. A Isus pita: "Imate li što za jelo...?" Poslije uskrsnuća, koje je temelj kršćanskog vjerovanja, naše vjerovanje je postalo svakodnevni život, jeli ili pili, radovali se ili tugovali, Isus je s nama, uskrsnuće se događa u nama. Mi kroz dijeljenje života, i kruha utjelovljujemo Isusa i mi uskrisujemo. Kako jednostavno svijet možemo pretvarati u vječnost, kako nam se jednostavno objavljuje Bog? Tek kad se čovjek otvori drugima prepoznat će Isusa. Ako nam se još nije otkrio to znači da se ni mi nismo otvorili drugima.

Možda se nekad nalazimo u svojem vjerskom zdvajanju: je li to moguće?! Ali kad počnemo lomiti kruh s "putnikom" vjera će nam postati jednostavna i Boga ćemo prepoznati u sebi u drugom čovjeku. Isus je živ i on je s nama. On je s nama u gradu i na selu. On je s nama u radosti i žalosti, kad smo dobri i kad smo loši. A otkrit će nam se kad ljubimo drugog čovjeka, jer ljubav se prepoznaje samo kroz ljubav.

Fr. Marijan Jurčević